

Oglasi, pripisana itd. tiskaju računati se na temelju običnog cjenika ili po dogovoru.

Novca za predbroju, oglašivač šalje se naputnicom ili položajnicom pošt. stacionice u Beču na administraciju lista u Pulu.

Kod narudbe valja točno označiti ime, prezime i najbližu poštu predbrojnika.

Iko list na vrijeme ne primi, treba to javiti odgovarajućem u strojenom pismu, za koji se ne plaća poštarina, ako se izvana napiše »Reklamacija«.

Čekovnog računa br. 47.849.

Telefon tiskare br. 38

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

«Slogom rastu male stvari, a nesloga sve pokvari» Narodna poslovica.

Šefgovorni urednik Jerko J. Mahulja.

Izdaje i tiska Legija i dr. u Puli ulica Gitala 1.

Glavni suradnik prof. M. Mandić u Tretu

Izlazi svakog četvrtka o podne.

Netiskani dopisi se ne vraćaju n e p o d p i s a n i c e t i s k a j u , u c f r a n k i r a n i n e p r i m a j u .

Pretpлата sa poštarinom sto: 10 K u obće, 5 K za seljake, ili K 5—, odnosno K 2-50 n po godinu.

Izvan carvine više poštarina. Plaća i utražuje se u Pab.

Pojedini broj stoji 10 h., za ostali 20 h., koli u Puli tati izvan iste.

Uredništvo i uprava nalazi se u »Trstari Lucija i dr. Via Gitala br. 1. Kazno neka se nasloviju svapimati pretpлата

Europejski rat.

Na sjevernom ratištu.

Borbe južno Dnjestra.

Beč, 24. febrara (DU). Službeno se javlja: Izuzam pojedinačkih živahnih topovskih borba i nekih okršaja, na poljsko-galicijaskoj fronti većim je dielom vladao mir. Položaj na Karpataima je obćenito nepromijenjen. Za jučerašnjih borba na gornjem Sanu, zauzeta je jurisem uzvisina i pri tome zarobljeno 5 častnika i 198 ljudi. Sjeverno od sedla Wolowecz izkorišćujući gustu mećavu sniega, neprijatelj je pokušao da tvrdokornom navalom prođe kroz pozicije, što su ih zaposjele naše čete. Navale je bila uz teške gubitke po neprijatelja suzbijena. Borbe južno od Dnjestra sve više se šire.

Beč, 25. febrara (DU). Službeno se javlja: U ruskoj Poljskoj nema nikakove promjene. Na fronti u zapadnoj Galiciji izvela je jedna bojna grupa navalu, te otela Rusima više uporišta i zarobila 500 ljudi i 6 pušanih strojeva. U Karpataima je opet zavladao snježna mećava, koja utiče na bojni djelatnost. Sveobća se situacija nije promijenila. Navale naših četa južno Dnjestra sa uspjehom napreduju. U horbama od 21. i 22. zarobljeno je 10 častnika i 3338 vojnika. U Bukovini vlada mir.

Beč, 26. febrara (DU). Službeno se javlja: U ruskoj Poljskoj vodila se jučer u bojnim odsjecima istočno od Przedborza živahna topovska vatra. Na ostaloj fronti sjeverno od Visle i u zapadnoj Galiciji većim je dielom vladao mir. Na Karpataima izjalovile se neprijateljske navale u dolini Ondave na naše pozicije sjeverno od sedla Wolowecz. Kod jurisa jedne uzvisine u jugo-istočnoj Galiciji palo je u naše ruke daljnjih 1240 zarobljenika.

Beč, 27. febrara (DU). Službeno se javlja danas o podne: Uz poljaku galicku frontu djelomice živahna borba topova. U Karpataima je obćenito uzevši položaj nepromijenjen. U odsjeku Tucholke Wiszkow biju se teške borbe. Tu je suzbijena jedna ponovna navala na naše pozicije u Operskoj dolini nakon očajne borbe iz bliza uz teške gubitke po neprijatelja. 9. finska streljačka pukovnija, koja je bila navalila, ostavila je na bojištu 300 mrtvih i najmanje toliko ranjenih. 780 momaka nezaljenih je zarobljeno. Borbe, koje se u južnoj Galiciji vode velikom upornošću, traju dalje.

Beč, 28. febrara (DU). Službeno se javlja: U Poljskoj i zapadnoj Galiciji nije se dogodilo ništa važnoga. Bilo je topovskih borba. Na fronti u Karpataima bilo je bojova oko Wyszkowa južno Dnjestra. Položaj zadnjih dana je nepromijenjen.

Beč, 1. marča (DU). Službeno se javlja danas o podne: Pobjedonosni bojevi u zapadnom odsjeku Karpata pribavile nam

nekoje ruske prednje pozicije i vrh toga zarobljenih 19 oficira i 2000 momaka te zaplenilo mnogo ratnog materijala. U području južno Dnjestra iza dolazka ruskih pojačanja biju se žestoki bojevi. U Poljskoj južno Visle bilo je i jučer samo artiljerijskih bojeva.

Beč, 2. marča (DU). Službeno se javlja: Na zapadnom odsjeku Karpata bile su odbijene brojne navale Rusa. Južno Dnjestra bojevi traju. I jučer bile su neprijateljske navale krvavo odbijene. Time su pridržani osvojeni krajevi proti brojnoj premoćnim neprijateljskim silama. U Poljskoj i zapadnoj Galiciji samo artiljerijski bojevi. U Bukovini vlada mir.

Njemačko-ruski rat.

Berlin, 24. febrara (DU). Veliki glavni stan danas: Ponovni neprijateljski ispad iz Grodna bez potkožja je suzbijen. Na jugo-istoku Augustova uspjelo je jučer Rusima, da na dva mjesta predju rieku Bobr. Kod Szolna-a je međjutim protivnik opet bačen natrag, a u području Krosnybora borba još traje. Kod Przasznyezyca dopalo je naših ruku 1200 momaka i dva topa. Na istoku Skierniewezyca suzbijena je jedna ruska noćna navala.

Berlin, 25. febrara (DU). Veliki glavni stan danas: Borbe uz rieke Bobr, Njemen i Narew traju dalje. Poput tvrdjave izgrađeni grad Przasznyezyca zauzet je jučer od istočno-pruskih pričuvnih četa nakon žilavog otpora na juris. Pri tom je zarobljeno preko 1000 momaka, a zaplenjeno je 20 topova, velika zalha makinskih pušaka i mnoštvo ratnog materijala. U drugim bojovima na sjeveru Visle zarobljeno je posljednjih dana 500 momaka. U Poljskoj na jugu Visle, Rusi su zaposjeli nakon navale, koju su poduzeli peterostrukom premoći, izvanjsku tvrdjavicu Mogili, na jugoistoku Bolimova.

Berlin, 26. febrara (DU). Veliki glavni stan: Sa obojg ratišta nema se što bitnoga javiti.

Berlin, 27. febrara (DU). Veliki glavni stan danas: Sjevero zapadno od Grodna, na zapadu Lomze i na jugu Przasznyezyca pojavile se nove ruske bojne snage, koje predjose u navalu. Uz Skodru na jugu Kolna zarobismo 1100 momaka. Sa liere obale Visle nema se što posebnog javiti.

Berlin, 28. febrara (DU). Veliki glavni stan: Na sjevero-zapadu Grodna jučer su izstupile nove ruske sile. Naša protunavala bacila Ruse natrag u prednje položaje tvrdjave. Tu je 1900 zarobljenika ostalo u našim rukama. Na sjevero-zapadu Ostrolenke suzbili smo na Omulevu neprijateljsku navalu. Pred nadmoćnim neprijateljskim silama, koje su nadobile s juga i istoga Przasznyezyca, uklonile su se naše čete u krajeve na sjeveru i zapadu ovog grada. Na jugu Visle ništa novog.

Berlin, 1. marča (DU). Veliki glavni stan danas: Ruske navale sjeverno Lomze i sjevero-zapadno Ostrolenke bile su odbijene. Inače ništa važnog.

Berlin, 2. marča (DU). Veliki glavni stan: Izpad Rusa jugo-istočno i južno šume Augustova ostase bez uspjeha. Noćne ruske navale sjevero-istočno Lomze i istočno Plocka bile su odbijene.

Njemačko-francuzki rat.

Berlin, 24. febrara (DU). Veliki glavni stan: U okolici Perthesa u Champagni jučer posle podne dvie pjesadijske divizije navalile na više mjesta. Na nekim točkama došlo je do borba prsa u prsa, koje su sve završile nama u prilog. Neprijatelj je bio uz teške gubitke odbijen u svoje pozicije. Na Vogeziima naše su navale na Sulzern i Apfersbach (zapadno od Stossweillers) uznapredovale. U bojovima zadnjih dana zarobili smo 500 neprijatelja.

Berlin, 25. febrara (DU). Veliki glavni stan: U Champagni jučer je protivnik nastavio očajne navale. Kao i predjašnje, unatoč uloženi jakih sila, ostale su bez i najmanjeg uspjeha.

Berlin, 27. febrara (DU). U Champagni Francuzi su jučer i noćas ponovno navalili s velikim silama. Na nekim točkama bitka još traje na drugim bio je napadaj odbijen. Sjeverno Verduna napali jedan dio francuzkih pozicija. Boj traje. Inače sa fronte ništa bitnoga da se javi.

Berlin, 28. febrara (DU). Veliki glavni stan: U Champagni nastavio je protivnik jučer svoje navale. Sve su navale u potpunom obsegu suzbijene.

Na jugu Malencourta Verdunu na sjeveru zauzeli smo jurisem više neprijateljskih položaja, koji su stajali jedan iza drugoga. Slabe francuske protunavale razbiše se. Zarobili smo 6 častnika i 250 momaka, u otešmo četiri puščana stroja i jedno bacalo za mine.

Na zapadnoj strani Vogeza bacili smo Francuze nakon šestoka koja iz njihovih stajališta kod Blamont-Bionvilla. S našom navalom doprili smo do linije Verdinal Brementil, na istoku Badenvillera, južno Cellesa. Time je neprijatelj u širini od 20 kilometara i u duljini od šest kilometara potisnut natrag.

Berlin, 1. marča (DU). Veliki glavni stan: U Champagni navalile su na naše pozicije i jučer najmanje dva armadna zbora. Navale bile su potpunoma odbijene iza šestokih borba iz bliza.

Između istočnog ruba Argonna i Vauquois Francuzi su jučer pobušali pet puta da prođu naše redove. Navale se izjalovile velikim gubitcima po neprijatelja.

Berlin, 2. marča (DU). Veliki glavni stan: Navale poduzete u Champagni sa znatnim silama promatiste većinom zbog naše vatre s velikim gubitcima neprijatelja. Naše pozicije ostadoše čvrsto u našim rukama. Navale na Vauquois bile su krvavo odbijene.

Odredbe glede žita i muke.

U zadnjem broju doneli smo namjesticu obznanu, kojom se po cesarskoj naredbi od 23. febrara t. g. određuje za por glade žita i mliva. Da se naš narod nebi uznemirio radi te odredbe, donasmo nekoliko objašnjenja te naredbe i svrhu iste.

Tom cesarskom naredbom uređuje se promet sa žitom i mlivskim proizvodima, dok namjesticu obznanu na temelju cesarske naredbe stavlja pod zapor sve zalih žita (pšenice, raži, ovasa, ječma i kukuruza) te mlivske proizvode svih vrsti.

Svrha cesarske naredbe jest ta, da se pučanstvu zemalja i krunovina zastupanih u carevinskom vieću osigura pokrivo potrebština krušnih proizvoda i muke do buduće žetve, a to radi neprilika, koje su stvorili ratni događaji. Ta svrha može se gledom na sadašnje prilike postići jedino sa skupnim uređenjem porabe na (ta način, da sr mjesto slobodnog prometa s rečenim neobhodno nužnim potrebštinama provede organizacija, koja će omogućiti, da se pojedincu dađe na uporabu samo toliko, koliko na temelju raspoloživih zalih i ukupnog broja pučanstva padne na svakog pojedinog, bez treba obstrbiti.

Iz te temeljne misli cesarske naredbe proizlazi potreba, da se prije svega provedu dvie predhodne odredbe. Te jesu: s jedne strane zapor svega žita i mliva. Zapor počima sa danom proglašenja cesarske naredbe 24. febrara, a potakni popis tih zalih ima se obaviti prvih pet dana ovog mjeseca marča.

Je li zapor žita i mliva potreban?

Jest i mudro je zamisljena dotična cesarska naredba, jer ona ide za tim, da otkrije gdje su veće množine žita i mliva nego li ih treba onaj, u koga se nadju. Ta naredba ide i za tim, da se bezdušnoj spekulaciji stane na put i da veliki skladistari, krijud robu, nederu naroda ili da ga čak čine stradati.

A što je glavno, cesarska naredba o zaporu žita ide za tim, da pravednom razdiobom svega što se nadje, pojednaci trošnju do buduće žetve na način, da i onaj, koji danas nema ništa žita ni samitoga u svojoj kući, bude mogao budi koliko nabavljati u stalne ne previsoke cijene.

Treba li namaniti sva žitna?

Ne, samo si dužan namaniti koliko imaš žita to jest pšenice, raži, koruze, ječmena i zobi, sa mljeti i koliko samljevenoga od tih vrsti. Druga hrana, na primjer, ajda, proso, sočivo budi koje vrsti, zelje, korenje, krumpir, proušeno meso itd., to sve nije pod zapor niti nisi dužan napovjedati.

Može li se od neporjadnoga žita trošiti?

Može! Žito i mlivo, ako ga neimal svega skupa više od 20 kilograma, možes potrošiti po miloj volji, ali pamet zapovjedja da trošiš malo, jer je više dana nego li punih vrea.

A od zalibe, koja je popisana i stavljena pod zabranu ili zapor možes bez izje posebne dozvole trošiti za kuću svaki

dan po 240 grama muže za svaku glavu ili na mjesec 7 kilograma i 200 grama na svaku glavu, jer Cesarska Naredba drži, da je toliko, uz drugu hranu, za sada dosta.

Sto ti treba za sjeme, možeš potrošiti u tu svrhu, pače možeš drugom posjedniku dati, prodati itd., u tu svrhu koliko mu je potrebno, ali je dobro da to prijavis općini, a ona kotarskom poglavarstvu.

Više od toga razdavati nesmiješ bez posebne dozvole kotarskog poglavarstva.

A pekaru i brašnaru možeš, uz dozvolu, prodavati i on može dalje prodavati izradjeni kruh, slastice i slično, nu to samo za svoje redovite odnimatec (aventure) i samo u vašem kraju (političkom kotaru).

Tko drži konje, može od svoje zalih zobi trošiti po tri kilograma na dan za svaku glavu.

Treba li baš potanko iskazati?
Jest baš potanko treba iskazati, jer su kazne za krivo iskazanje i za zamućanje vrlo velike. Može sud kazniti čovjeka zatajnika i do 20.000 kruna globe i do godinu dana zatvora i sve što je zatajio, pade pod cesarsku komoru bez ikoje naplate.

I pravo je. Zakon je stvoren da se puk očuva od glada, zato treba zakon izvršiti u redu, kad je izdan u dobru svrhu.

Dokle će sapor trajati?

Taj se baš dan i ura nezna.

Kotarska poglavarstva imaju do 10. marča sastavili pregleda svega (sumarije) za svaku (mjesnu) općinu i za cijeli kotar, ter jih poslati Namjestništvu. Ono pak treba, da sastavi iskaze za svaki kotar svojega područja i za sve kotare skupa i da taj iskaz pošalje čim prije na ministarstvo unutarnjih poslova u Beč. Taj posao teško da će moći biti gotov do oko 20. marča. Onda će ministarstvo unutarnjih poslova izračunati koliko je žita i mliva stavljeno pod zapor u cijelom ovom dielu naše države, što ga upravlja Beč.

A ugarsko će ministarstvo do one dobe također imati izračunano koliko je žita i mliva pod zapor u onim zemljama, koje upravlja ministarstvo u Budimpešti i hrvatska banska vlada u Zagrebu.

Onda se računa, da će biti ovako:

Ugarska strana ima mnogo više žita i mliva, nego li treba za prehranu svojega puka. A ova naša strana ima drugih stvari više, ali žita i muke neima dosta.

Onda će obje vlade, to jest bečka i budimpeštanska, prema broju svoga puka proračunati, koliko dodje od žita i muke, što je pod zaporom, na svaku glavu puka i koliko je toga već doma u svakoj pokrajini i u svakom kotaru. Sto bude falilo na toj strani, a pretilo ugarskoj, ono će ugarska strana na toj ustupiti za cijenu, kako se pogode.

Nakon svega toga izdati će vlada račun, koliko se može računati na stalno da je žita i muke, recimo do konca mjeseca julyja, za svaku glavu. Prema tomu računom će se kupovati i prodavati u cijenu, koju bude vlada ustanovila.

Ono, što su tebi našli i stavili pod zaporu, neće ti nitko uzeti, ako je dosta (po računom) samo za tvoju obitelj i za one, koje u njoj hrane. A što se nadje preko toga, to će oblast moći dobrovoljno ili prisilno odkupiti za pravednu cijenu i onda dati prodavati također u stalnu pravednu cijenu.

Posla je mnogo, dakle nije čudo, ako rećemo da po našem sada konačni račun neće biti gotovi do pod konca aprila.

A kako ćemo do onda?

Budi tako! Ntreba se zato plašiti ni smućivati, jer i dok traje ono izračunavanje, o kojem sam prije spomenuo, kotarsko poglavarstvo može za pojedine općine i dielove istih dati dozvole za nabavu žita i muke. Naše tebe će biti samo prvih petnaestak dana, dok se ljudi upite i dok se oblasti također priprepe na to poslo-

vanje. Zato treba strpiti se i, kad biste vidjeli, da vam susjed možda strada bez svoje krvi, pomozite mu. On može uzvratiti, bilo težačkim poslom, bilo na koji drugi način.

Bez zapora i bez izračunavanja i podjeljenja svih zalih žita i brašna (mliva, muke) nebi se nikako postigla svrha, a ta jest: da se osjigura, koliko više moguće, za cijeli naš puk, žito i mlivo, bar u najpotrebitijoj količini, da se osujele nerazmjerno visoke cijene, da se uništi nečovječna spekulacija sa najnužnijom hranom i da se tako uništi namjera naših neprijatelja, koji su nas nakanili istradati tim, da nepuste uvoz žita iz inozemstva u naše krajeve.

Taj smo članak napisali za čitatelje „Naše Sloge“ u dogovoru sa predsjedništvom „Gospodarske Sveze“ za Istru u Puli. Zato će ovaj broj našeg lista po nekoliko istisaka dobiti također razne zadruge po Istri kao posujilnice, gospodarsko-trgovačka društva itd.

Ovlašteni smo izjaviti također, da se je u interesu našega seljačkog stalisa „Gospodarska Sveza za Istru“, putem c. kr. Namjestništva u Trstu obratila na c. kr. Vladu molbom, da nešto slična, kao za žito i muku, odredi barem u Primorju također glede modre galice radi skropljenja loze i da u odredbe, koje će izći glede troška žita i muke povećati znatno dopustivu količinu dnevnih poraba barem na selima, gdje mnogo naroda skoro isključivo žive od žute muke i gdje će biti nužno veće gojenje peradi, da se male kućestine mogu provoditi sa koliko više moguće jaja i tako doći do pristotka, kojeg onda ntrebaju kupovati gotovim novcem.

Pod dojmom smrti učitelja Ive Šorića poginulog dne 27. listopada 1914.

Kako tužno — bolno odjeknula je vijest o smrti Tvojoj! . . . Zar Te Ivo zbilja nema više, — zar već nećemo slušati drage riječi Tvoje, zar već čarnom uvallicom mile Baške Tvoje neće odjekivati slatka pjesma Tvoja, — zar da u istinu moram da Ti zadnji „S Bogom“ rekнем P! Crni oblaci nadvili se nad obzorjem; lamo nad otokom mojim rastegla se siva magla, „Trestavac“ se nekud turobno zavio u žaloban vč, kô da i on žali nekoga svoga. . . .

Nebo plaće; iz daljine dopire mukla zvonjava prekidano — žalovito . . . Bože, kako li je sada u kući jednoj nared sela, uciviljenoj udovici majki, dal joj jadnoj Višnji dosudi da preboli oba siva svoja, dvije dake svoje, sva radost i uzdenica starosti njene! Još nije prošlo dva mjeseca od dana, sto ju hudi glas obznanio, da pogibe junaki u boju, sin joj Marko . . . Gorko li je tužna naricala, te ju samo mislo na Iva svoga, nada da će Njega jednom zagrliti, — uzdržala na životu. Al joj huda kob drugdje dorudi. Pade i Ivo, vječna tuga materina!

Rano nas Ivo ostavi, da spominjemo lijepu Tvoju mladost, inteligenciju Tvoju, žarko Tvoje srce koje je tako vruće kućalo za narod svoj, za sve ljepo, plemenito. . . . Ljubio je vruće majku svoju, rodno mjesto, olok svoj ubavi, Istru cijelo i dječicu istarsku bijednu. Daleko od domaje svoje na hojnim poljanama Galicije, stučeti valjda smrt svoju, napisao oporuku. Za Istru je živio, bio je učitelj cijene na društvenoj školi i pred sinu sjeli se Istra, sjeli se „družke sv. Cirila i Metoda“ i zapisa joj — iz smrti majke — Imovinu svoj. . . .

Još se u pisanu oporuku od prijatelja svojih osim riječima: „Budi mi zdravi i veseli, a ne zaboravio našu bijednu i siromasnu Istru.“ — Ne iz; ne ćemo ju zaboraviti, ne ćemo zopustiti siročica naše, ljubiti ćemo Istru našu, kôto

Ti si ju ljubio, pa da joj sudba dosudi i još crnije dane, ne ćemo klonuli, ne ćemo mirovat, dok i ujoj ne zasja sunce bolje sreće . . . Ti ćeš se Ivo, s drugima moliti za sreću njenu, za sreću cijelog roda svega. Budeći narod svoj, sjećat ćemo se riječi Tvojih, ljubiti ćemo uspomenu Tvoju. Ne žali sada za Tobom samo uciviljena majka Tvoja, ne žale Te samo druge i drugovi Tvoji, već s nama zajedno žale Te istarska dječica Tvoja, žali Te cijela Istra, jer je izgubila uzor učitelja djece svoje, skromnog ali marnog radenika na polju sreće njene.

Lijep si Ivo spomenik ostavio sebi, da si ljepseg zaželiti ne možeš. I kada već istrunu kosti Tvoje, spominjat će se ime Tvoje, šaplat će se tiha molitvica istarske osvještene dječice za dobrotvora svoga. Daleko nam je humak Tvoj, da ga okitimo svježim cvijećem, ali mi ćemo Ti slati ljepše cvijeće iz srdaca naših — lijepo cvijeće uspomeno Tvoje.

Neka Ti je laka gruda zemlje, koju si mlad natopio, a uspomena vječna među nama. P. J. K.—ić.

Sličice iz rata.

Božić Hrvata u Japanu.

„Hrvatska Misao“ donjaša pismo jednog Hrvata zarobljenika, koji se nalazi zarobljen u Japanu. Pismo je datirano sa 26. prosincem iz Himije, a upravljeno na majku. Sin piše:

„Neki dan pisao sam ti pismo, a zaboravio sam nazvati ti božićne blagdane. Od sveg srca svima nazivljem vam ih u zdravlju i strpljenju.

Prije Božića nitko nije imao ni prebije pare, nu, hvala Bogu, te su austrijski državljani, u Japanu nastanjeni, upričili sabiranje novca i odieła za nas i za one jadnike naše, koji se nalaze u Rusiji, koji trpe zimu i glad, koji su zaposleni u velikoj radnji, a nemaju čime da se odjenu; pomisli, kako ovi jadnici mora da stradaju!

Na Badnjak dakle prispjelo nam je — a ima nas u ovoj crkvi 141 — pet sanduka, a unutra papuča, rukavica, bječava, hlada, marama, marla, kruha, jabuke, oraha, slatkisa itd. Japan pak također nam je poslao slatkisa, k tome jedno japansko jelo, nešto izvanredna, učinjeno od riža, ribe, telefine, krumpira na salati; još je svaki dobio po jednu flašu pive, te opet slatkisa.

Na Badnju večer naši vojnici priredili su među sobom predstavu. Pozvali smo častnike naše i japanske, kojima se naša predstava vrlo sviđjela.

Sveuspe, Božić sam prošao dobro; kamno sreće, da ste ga prošli tako vi!

Nikad nisam prošao Božić tako dobro kao ove godine; bilo je mnogo darova, mnogo jesti. Svaki je k tome dobio i jednu jenu, sto čini 2 kruna 42 šilra austrijske vrijednosti. Ovim novcem kupio sam konca, igala itd.

Dajem ti znati, da se ovdje nalazi sa mnogom iz Sibenika Skugor, sin onog Bigunela, koji je bio kod Makale. Ako mi vidiš majku, reci joj, da joj je sin spaten u ratu u Talingtau i da joj šalje pozdrave i poljubce. Evo ovdje njegovog podpisa (Skugor R.)

A sada nešto o našem zarobljeničkom životu. Ponajprije ne trpimo niti zimu niti glad; jedino da se ne dobira niti novčića plaće. Van na setnju ne ide se nikad; rekôše nam, da nas ne mogu pustiti van, dokgod ne dodje dozvola sa strane japanskog ministarstva.

U jutro ustajemo u 6 i pol sati, umijemo se, a u 6 dobijemo čaj s lijepim komadom bijelog kruha i sa cukrom. Na 12 je objed, koji sastoji od jednog samog jela: gulaš, polpete, riba ili drugo, a dobije se dvostruka porcija kruha, koji nam onda

ostaje za uzinu. U 5 sati po podne imamo večeru, pa i tada gulaš, rizi, a truba tek četvrtinu porcije podneva. Pije se i na objedu i na večeri sam čaj bez cukra.

Po čitav dan ne radimo ništa; imamo zgodno mjesto za pranje rublja, a svako osam dana dobivamo vruću kupelj. U jednu rječ, od kada sam ovdje, deblji sam i zdraviji.

Tko ima što za čitati, čita; drugi pak pišu ili pripovijedaju društvu novosti primljene od obitelji. Iz Kine pak primamo njemačke novine, gdje saznajemo za koju novost, te razabiremo da rat kod nas u Austriji ne ide loše.

Pred nekoliko dana novine su pisale, da je „Kaiserin u. Königin Elisabeth“ potonula u Tsingtau sa čitavom posadom. To nije istina, jer svi su spašeni, osim što smo na kopnu imali gdjekojega mrtvoga i ranjenog.

Ipak se osvetilo.

Pripovijedaju lijepu zgodu, koja se dogodila nedavno na zapadnom ratistu. Jedan je njemački mali vod bio poslan naprijed, da metne mine ispred francuskoga rova, pak se je došuljao tako blizu, da je samo čas trebalo i mina bi postavljena bila. Ali ih u tom času opazi jedna francuska straža, i prije nego li su Nijemci mogli da pobacaju svoje bombe prema njima, već je cijeli vod postradao od francuskih bombi. Svi su njemački vojnici razneseni u komade osim jednoga, koji je nekako u ovim eksplozijama, koje su razorile dio šanca, dospio pod vreće pijeska, od kojih je bio šanac nacižen, i tako pod njima ostao zakopan, pak čekao, sto li će biti. Svoju je bombu imao u ruci i čekao s njom, da je što bolje upotriebi, ako mu bude dano odavle izaći živom i baciti je. Nije se htio javljati i ostao je pod onim vrećama nekoliko sati, dok nijesu došli njemački vojnici, jer su Francuzi bili napustili svoje mjesto, kad je bio šanac razoren. Kad su njemački vojnici došli, javi se vojnik i malo da nije stradao, jer ga Nijemci nijesu vidjeli pod vrećama, a on je u onoj uzbuđenosti bio posvema zaboravio, koja li je onaj dan bila lozinka, pak im je jedva dokazao tko je. Kad su ga izvukli ispod vreća, kraj svega da je bio posvema slab od njihovog puščanskog palatja je pred svima pravno francuskom jarku i tamo bacio svoju bombu, da osveti svoje drugove, koji su malo prije zajedno s njim postradali.

Jedan uspješni bljeg iz ruskoj ropstva.

Jedan Sijerac, koji se srda nalazi ranjen u jednoj bolnici, pripovijeda:

Poslaše me na patrolju: jednog poručnika i nas trojicu vojnika. Suljali smo se oprezno naprijed, ali nas je neprijatelj opasio i a velikom premoći na nas ocvallio. Nije bilo druge, nego se nakon tvrdokornog otpora predati. Približila se noć i nas odvedoše do blize gostione, gdje su nas zatvorili u jednu drvenjaru. U toj gostionici je uredio svoj glavni stan i jedan ruski general. U noći opazi jedan od mojih drugova, Poljak, da se pred gostionicom nalazi jedan automobil. Taj je Poljak bio zanimanjem sofer i on stvori odluku, da tu prigodu israbli za naš bljeg. Neopazeno se je izvukao iz drvenjare i došuljao do automobila, na kojem je uredio sve, što je potrebno za odlazak. Onda se je povratio natrag k nama i saopćio nam svoju odluku, zamoli poručnika, da pristane na bljeg. Poljakova bi osnova s oduševljenjem prihvatljena od svih nas, premda smo znali, da time stavljam na kocku naš život. Protuljali smo se najtiše i stigli neopazeni do automobila. Naša se je straža bezbrizno zabavljala! Brzo navijanje stroja, sletk u kola i dirlja je voznja započela. Upozoreni batkom automobila, kilete ruski vojnici na cestu i opavrti naš bljeg, otvorise na nas bezu vatru.

Nas je sofer još više pozurio i srećom nas nijedna kugla nije zahvatila. Nase je veselje trajalo međutim samo kratko vrijeme, jer nas je opazila kraj neke šume druga neprijateljska patrolja i obasula nas ubojnom vatrom. Prvi je pogodjen naš poručnik, a malo za tim odnese neprijateljsko tane i predaji dio desne ruke u pravljacu naših kola. On ipak nije sustao. Krvareći na desnoj, upravljao je lijevom rukom, i kad smo stigli do naših četa, klonuo je bez svijesti... Otpremiša i njega i poručnika u bolnicu. Ima nade, da će obojica preboljeti, a Poljak će da dobije i zlatni križ. Mi pak ostali podjismo natrag na frontu, gdje smo još isti dan pošli prema neprijatelju, čije smo pozicije u našem zarobljeništvu upoznali i dakako, svojem zapovjedništvu prijavili.

Razne vijesti.

Prestolonasljednik u Puli.

U ponedjeljak 1. t. m. nešto iza 11 sati prispio je posebnim dvorskim vlakom Nj. Visost prestolonasljednik nadvojvoda Karlo Franjo Josip. Na kolodvoru dočekali su prestolonasljednika poglavice građanskih i vojničkih oblasti. Prestolonasljednik, koji je nosio odelo brodskog kapetana, odsio je na „Lakromi“. O podne bio je serviran na „Viribus Unitis“ objed, a na večer u Marinekazinu večera za 140 osoba.

Povodom boravka Nj. Visosti u Puli grad je bio iskićen zastavama.

U utorak je prestolonasjedeći odputovao.

Zadušnice za pokoj. Ivu Šorića.

Uprava Družbine pučke škole na Velom Vrhu dat će dne 10. marča t. g. u 10 s. prije podne odslužiti u crkvi Majke Božje u Sijani zadušnice za pokojnog Iva Šorića, učitelja Družbine škole u Puli, koji je poginuo na sjevernom ratištu. Sv. misi prisustvovat će školska mladež.

Spomenuta uprava pozivlje naše rodoljube u gradu i ostalo naše občinstvo, da mnogobrojno prisustvuje tim zadušnicama, te se barem tako odužimo uspomeni dobrog učitelja i pomolimo za pokoj njegove plemenite duše.

Pokojnik zaslužuje u punoj mjeri da mu iskazemo što veću poštu, jer ne samo što je bio pun ljubavi prema našoj djaci i svesnu istarskom puku, nego da i sam smrti potvrdi tu svoju veliku ljubav, ostaviv je sav svoj imetak Družbi sv. Cirila i Metoda. A što je naše Družba istarskoj djaci, to nam je svima dobro poznato. Zato Slava Ivu Šoriću!

Obskrba Pule živčezem.

Na policaj občine Pule stavila je gradska stacionica občini na raspolaganje 150.000 kruna za obskrbu grada sa živčezem.

To je vrlo pohvalno i uprava občine treba sada da bezodvlačno poradi te što brže dobavi živčezih sredstava nesamo za grad nego, da bude razmjerno poskrbljeno i za seosko pučanstvo ove prostrane občine.

Odvažni nadvojvoda.

Sef generalnoga stožera nadvojvoda Josipa pripovijeda jednom novinaru o junstvu nadvojvodinu ove zgrade:

Kod Dukle smo s 6000 momaka odbili dvije ruske divizije i zarobili 1600 neprijatelja. Odluka je u bilo koje vrijeme, što je u kritičnom času nadvojvoda poleću u vojnu prugu i bodrio vojnike. Bili smo za njega u silnom strahu; kosa nam se najetila. Ili je dan pala jedna granata kraj nadvojvode. Vojnici su sunim očima poletjeli prema tom mjestu, no nadvojvodi ništa ne bi.

Kod Horozana je u noći na 10. prosinca nadvojvoda preobratio noć u danu.

Kod Sapeca se jedna srpska granata srbila u zemlju dva metra daleko od nadvojvode. Prilikom je zraka bio toliko, da je nadvojvoda pao na tla.

Kod Pršimovića je ubila bomba jednog časnika tobovijača baš u času, kad je stajao pred nadvojvodom. Svega ga je raznijela, a nadvojvodi opet ništa.

I opet priznanje Hrvatima.

„Naše Jedinstvo“ donosi: „Između tolikih priznanja Hrvatima najveće je i najljepše od Njegova Veličanstva cara i kralja, o čemu se znade u višim bečkim krugovima, da se je u nekoliko prigoda izrazio: „Moji usjvorniji Hrvati izvršili su u ovome ratu djela velika i slavna.“

A kada je ovih dana govorio sa ministrom Burijanom odlični prvak slovenski, ministar mu se laskavo izrazio o držanju vojske sviju naroda monarhije u ovome ratu, ali je tekstualno započeo: Velike i teške zadatke su najslavnije izvršili i izvršuju hrvatske regimente.

Ovo nam je kazao sam odlični Slovac. A visoki vojnički dostojanstvenik reče vašemu dopisniku, da se je razgovarao s prvim doglavnikom ugar. ministra a latere, da će s Hrvatima, koji su zadržili Njeg. Veličanstvo i svu monarhiju, postupiti kako su dužni prema narodu viteza i junaka.“

Poštanski promet sa ratnim zarobljenicima.

Od zajedničkog središnjeg popisnog ureda, odjela za ratne zarobljenike (Auskunftstelle für Kriegsgefangene, Beč I, Jaomirgoltstr. 6) primamo ove podatke o njegovom djelovanju:

I. Pisma ili dopisnice na ratne zarobljenike proste se od poštarine kad nose bilješku: „pošiljka za ratne zarobljenike, prosto od poštarine“ (Kriegsgefangenen-sendung, portofrei). Imadu se otvoreno te s oznakom „Kriegsgefangener-prisonier de guerre“ (ratni zarobljenik) ili kod nas predati, ili baciti u poštanski sanduk. Poštanski uredi imadu nalog da pisma za ratne zarobljenike dostave nam i cenzuriranje, odakle se zatim proslijeđuju na mjesto odredjenja.

Za pisma adresirana u Rusiju preporuča se da se adresa napiše na lijevoj strani obavija, tako da bude našem uredu moguće upotrijebiti slobodnu desnu stranu da napiše adresu u ruskom jeziku.

Ako nije naznačena tačna adresa ratnog zarobljenika, list nemote biti proslijeđen.

Na obratnoj strani obavija treba navesti ime i adresu pošiljaca.

Novčane pošiljke za ratne zarobljenike mogu se proslijeđiti bilo otpremom iznosa na naš ured, Beč, Graben 17, bilo izravno sredstvom poštanske uputnice na ratnog zarobljenika. Oba su načina otprema prosta od poštarine. Poštanske uputnice moraju nositi na desnom odresku bilješku: „Kriegsgefangenen-sendung, portofrei“ (pošiljka za ratne zarobljenike, prosto od poštarine). Poštanske uputnice za Francusku, Englesku, Japan i Srbiju (posredovanjem Švicarske) imadu se adresirati: „An die Oberpostkontrolle in Bern, Schweiz“ (Poštanskoj vrhovnoj kontroli u Bernu, Švicarske) a one za Srbiju (posredovanjem Rumunjske) „An das k. k. Geldbestellamt in Wien I.“ (C. k. novčanom uredbenom uredu u Beču I). Adresa ratnog zarobljenika ima se napisati na stražnjoj strani lijevog odreska.

Pismena saopćenja nijesu pripustljiva. Najveći je iznos što se može doznati za poštanske uputnice za Rusiju od 800 franaka, a za sve ostale zemlje 1000 franaka. Kod poštanskih uputnica imade se iznos, koji se u krunama isplaćuje, naznačiti u valuti franaka, pri čemu se izračunavanje kursa 100 franaka vrijede oko 100 kruna, što odgovara dodatku od 15 posto prema predjašnjim kursovnim odnosjima. Za poštanske uputnice za Srbiju preko Rumunjske jedan franak odgovara jednoj kruni. Pri otpremanju novčanog iznosa na naš cenzurirani ured isti će dodatak otpasti jer rublje, dinari, za čiju se promjenu mi

slaramo, stoje samo malo povrh običnog kursa.

Adresa ratnog zarobljenika imade se tačno naznačiti, kao kod pisama.

Po dosadašnjem iskustvu regbi da iznosi stizu bez zaprijetke, i ako sa zakasnjeljenjem, na njihove adrese. Ipak se preporuča, da se ne pošalje previše veliki iznos sa jednom pošiljkom.

Paketi na ratne zarobljenike (do pet kilograma) prosti su od carine i poštarine. Isti se ne smiju na nas poslati, već treba ih predati kod jednog poštanskog ureda, koji prima pakete, sa crvenom popratnicom (za inostranstvo) i carinarskim posvećenjem. Na paketu i na desnom odresku popratnog pisma ima se napisati bilješku: „Kriegsgefangenen-sendung, portofrei“. Ovim se paketima nesmije pridružiti nikakvo pismeno saopćenje, a niti na pisati na lijevom odresku popratnice. Paketi i popratnice moraju se opskrbiti sa oznakom: „prisonnier de guerre“. Paketi moraju biti pakovani u čvrstim drvenim kutijama ili postavljeni u voščanom platnu, sašiveni po propisima, svezani i zapetačeni, adresu treba napisati crnilom na samom obaviju (ne prilijepiti!). Pošiljke uz pouzede nijesu pripustljive. Ne pripustljivi su do daljnje odredbe paketi za Srbiju, Crnu Goru i za azijsku Rusiju.

Brzjavke za naše zarobljene vojnike, koji se nalaze u neprijateljskim zemljama mogu se predati kod svih telegrafskih ureda. Ali se ne može nikako jamčiti dali će i kada isti stići na dotičnu adresu.

Nastup službe superarbitranh vojnika.

Ratno ministarstvo je naredilo, da kod nastupa aktivne službe prigodom mobilizacije nesposobni proglašeni i kod superarbitracije do jeseni 1915. na dopust poslani vojnici imaju se već za 1. aprila t. g. pozvati u službu. Oni, koji budu kod pregledbe ponovno pronađeni nesposobni imaju se bez ponovne superarbitracije staviti u neaktivni odnosaj i pozvati tekar na 1. oktobra 1915.

Papirnat dvokrunke.

Kako se čuje bit će od malak papirni novac od dvie krunne stavljen izvan prometa. Taj papirnat novac bio je izdan u početku rata radi pomanjkanja sitnog novca, što su bili skrevili mnogi u neavjesti ili iz glupe spekulacije sakrivajući srebrni novac. Odkako su pak stavljeni opet u promet stari srebrni forinti, dovojljno se poskrbilo za sitni novac te su papirnat dvokrunke postale suvišne. Uz to je i timu papirnatim dvokrunkama nastala neprilika, što se radi slabog vrta papira lakko kidaju, te je takove osobito na selu teško izmjeniti i raskidane neće da primaju ne samo trgovci ali niti poštanski uredi. Nama se čini, da javni uredi bi ipak mogli primati takove vrijednote, čime bi se došlo u susret seljačkom pučanstvu, koje nema drugdje prilike, da takav novac promieni te mu pristedito da gube i trošak za putovanje u grad, da kod poreznik ureda takav novac izmieni.

Preporučamo oblastima u ime seljačkog puka, da u tome dođe u susret kmetu, te poštanskim i drugim javnim uredima nalože te takav novac primaju na izmjenu.

Odlikovanje zasluž. profesora.

Nedavno je umirovljen profesor gimnazije u Zagrebu g. Ivan Benigar. Tim povodom podijeli mu je Njegovo Veličanstvo višestruki križ reda Franje Josipa. Predaja tog odlikovanja obavila se je svečanom načinom dne 21. febrara t. g. u bivšoj zgradi gornjogradske gimnazije u Zagrebu na Katarinskome trgu. Oto pol 11 sati skupio se cijeli profesorski odbor gornjogradske gimnazije u svečanom odelu na ravatelj, koji pisarni, gdje je ravatelj g. Vlado Dukač, pozdravivši stečara sa nekoliko toplih reči, poklopio mu na

grudi Previšnje odličje i tom mu prigodom ujedno izporučio čestitku zemaljske vlade, odjelnoga predstojnika dra. Tropscha. S trokratnim uzvikom: „Živio nas premilostivi car i kralj Franjo Josip I.“, koji je burno prihvaćen od svih nazočnih, završio je ravatelj svoj govor. Stečar se trunio zahvalio na ravateljevim rječima i pri tom iztaknuo, da ga osobito veseli, što je Previšnje odličje primio u onoj istoj zgradi, u kojoj je 38 godina bio učiteljem. — Ivan Benigar učiteljvao je u svemu 42 godine. Izuzevši kratko vrijeme, što ga je proveo u Vinkovcima, službovao je inače neprekidno u gornjogradskoj, nekad naprosto zagrebačkoj gimnaziji, učeci generacije djaka matematiku i fiziku. Već mnogo godina bio je on Nestor hrvatskog srednjoškolskog učiteljstva. Ove je godine Benigar navršio 70. godinu života.

Odlični profesor i rodoljub revno prati naše prilike u Istri te je jedan od najstarijih predplatnika našega lista.

Zasluznom rodoljubnom nastavniku čestitamo na odlikovanju i iskreno želimo da još dugo uživa zasluženi mir!

Prinosi za Družbu.

Ravnateljstvo Družbe sv. Cirila i Metoda za Istru u Opatiji primilo je u prvaj polovici veljače sledeće priloge: G. prof. Ivan Rabar, Zagreb K 41.—, a darovaoše prof. Matić mjesto vijenca na odar Dragutina Kerdića K 20.— i K 21.— sakupljenih kod proslave imendana na Antunovo. G. prof. I. Milčević, Varaždin K 14.— sakupljenih na svadbi Stj. Sentea profesora u Vukovaru sa gđjom Križan u Varaždinu. Općina, Statina K 60.—. Općina, Virje K 50.—. G. Niko vitez Mardešić, Pula K 100.— kao član čete od 1000.—. Uprava „Dana“, Spiljet K 56.38 sabranih. G. Nikola Bičanić, Sarajvo K 202.20. Općina Barilović K 10.—. G. Dr. Cesar, Zagreb K 12.— sakupljenih. G. Josip Ivanišević Antunov, Trst K 100.—, a darovaoše gg. Josip Ivanišević Matin i Lovro Bačić pk. Martina po K 10.— Josip Ivanišević Antunov K 25.—, Karaman Gjur K 6.—, Simunić Ante, Zečić Ante Martinov, Ivanišević Mihovil, Sumara Ivo, Bartolović Cvjetko, Zec Franjo, Nevaković Mate po K 5.—, a te u početku uspomena Blagopokojne Marte ud. Kadić u Jesenicama. Hrv. Narodna Obščina, Kraljevica K 75.— prihod koncerta aranžiranog u srpanju po braći Poljicima. Pitomci vakuf muslimanskog konvikta, Sarajvo K 26.80. G. Gaspar Martinić, Noš K 54.50 sabranih u lloku. Braća Ivanišević (Ante, don Franc, Mate, Filip i don Marko) iz Jesenice u početku uspomena svoje pokojne sestre Marte ud. Kadić K 200.—, Općina, Draganić K 10.—. G. Matko Lukež, učitelj u Nerezuanama K 50.— a darovaoše vie. gg. Franc Volarić, časnik Osar K 5.—, Don Marićević Doko K 5.—, Don Niko Parčić K 5.—, Matko Lukež K 5.—, inače još skupio K 30.—. Općina, Sinac K 30.

Zivilni darovatelji! Naprijed sa „Družbu“ u ovim teškim dnevima!

Paketi za bojne pošte.

Paketi za bojne pošte mogu se sljati uvijek samo za iste bojne pošte, koje smo javili i zadnji put, to jest za br. 11, 59 i 61.

Koledar „Jorgovan“ za g. 1915. nije zapljenjen.

Sa raznih strana Istru primili smo prijavu, da žandari odušimlju ljudima koledar „Jorgovan“ za god. 1915. kao da bi bio zapljenjen. Tako su i prošli tjedan žandari u Voloskom uzeli jednomo vojnika, koji je sada u službi u Puli, u uredu žandarstva postaje „Jorgovan“ za god. 1915. i još mu rekli, da ne kaže nikome ništa pak, da će ih tako moći više zapleniti. Mi pojmimo, da žandari mogu koji nalog obistu krsto shvatiti i odlatte po-mutnja.

Zato ovdje otvoreno i javno dajemo na znanje svima, da je koledar „Jorgovan“ za god. 1915. prošao cenzuru u Puli i nije zaplijenjen, pak molimo c. kr. kotarska poglavarstva u Istri, da upute žandarške postaje u svom području, da koledar „Jorgovan“ za godinu 1915. nije zaplijenjen.

C. kr. kot. poglavarstvo u Voloskom pak molimo, da zatraži od žandarške postaje u Voloskom oduzeti „Jorgovan“ 1915. i nama pošalje, da ga izručimo vlasniku, koji je za njega dao 50 helera.

Neurudljive poštanske pošiljke.

Kod poštanskih ureda leže mnogobrojne tiskovine (novice) i uzorci robe nastavljeni na vojničke osobe na bojnomoj polju, koji se ne mogu otposlati, jer su nefrankovani ili su pak bili povraćeni kao neurudljivi a ne mogu se izručiti pošiljatelju, jer nije navedeno njegovo ime i prebivalište.

Posiljke s uzorcima sadržavaju ponajviše čokolade, predmeta za obranu protiv studeni, smotaka i slično.

U koliko stranke ne bi natrag potražile slične pošiljke, što će se za stalno vrlo rijetko dogoditi, morale bi se ove pošiljke izazat tromjesečnog ležanja otposlati otkusku za neurudljive pošiljke a po tom uništiti.

Obzirom na prvobitnu namjenu ovih pošiljaka u vojničko-podporna svrha za obdarivanje potrebnih, ranjenih ili bolesnih vojnika itd., potaklo se je sada, da se sadržaj takvih pošiljaka ne uništi, već da se na primjereni način uporabi.

U tom pogledu dobiti će c. kr. pošt. uredi daljnje naputke.

Sporazumno s ratnim ministarstvom određeno je je, da uredi vojne pošte u buduću više ne povrate takve neurudljive pošiljke, već da ih primjerenom uporabi na licu mjesta.

Razno iz Pazina.

† Josip Štafel.

Dne 28. februara 1915. rano u jutro umro je u Pazinu neglom smrću Josip Štafel c. kr. kot. domobr. evidencijski viši oficijal, te ostavlja za sobom ucviljenu udovu, dva sina i kćerku.

Pokojnik bio je rodom Čeh, ali koji se inače kao vojnički činovnik ni najmanje nije miješao u javne, a pogotovo ne u naše narodnosne poslove, ali usprkos toga bio je pokojnik za naš narodni život u gradu Pazinu od dosta važnosti, pošto je on dao inicijativu oko osnutka naše hrvatske glazbe u Pazinu, kojoj je bio ujedno kroz cijelo vrijeme njezinog opstanka učiteljem. Njegovom smrću zadat je dosta teški udarac toj još mladoj glazbi, koja je inače u kratko vrijeme svojeg opstanka imala dosta važnih nastupa koji u gradu Pazinu toli u njegovoj okolici.

O tim svim njezinim nastupima i djelovanjima u gradu Pazinu bilo je sve u svoje vrijeme izneseno u ovom listu, te će stoga ostati trajna uspomena među pazinskim Hrvatima na našeg miroljubivog, radničkog i poduzetnog Josipa Štafela, koji nas je tako iznenada ostavio.

Sprovod pokojnika bio je 2. marča poslije podne. Bila mu laka crna zemljica!

Pačka knjižnica u Pazinu.

U zadnjem izvještaju ove knjižnice po danog dne 17. decembra 1914. bilo je već rečeno, da je i na ovu knjižnicu utjecalo ratno stanje. Spomenuto je bilo također, da je u veliko utjecalo na razvoj knjižnice i česta osobna promjena knjižničara, što se je zbio u zadnje vrijeme. I sadašnji knjižničar porvan je početkom veljače pod posebnom, te je ostavio knjižnicu opet novome knjižničaru, i to opravu usred posla, što ga je poduzelo oko nekog preuredjenja u samoj knjižnici.

Usprkos svim tim neprilikama, to se je

ipak izdalo u mjesecu decembru 78, januaru 63 i februaru 114 knjiga.

Ako postoje sada ove neprilike oko razvoja ove knjižnice, kao što i to postoje i na ostalim poljima i ranama narodnog života, to ipak stoji do naš svih, da se uzdrži i na dalje na životu i u ovim teškim danima!

Vrijeme i rad na polju.

Nakon dugotrajnog kišovito vremena bilo je na početku mjeseca februara pet dana lijepog vremena, koje su seljaci u koliko im je to bilo moguće, što više okoristili oko rezanja loza i prekapanja u vrtovinama, ali opet nastalo kišovito vrijeme odgodilo je cijeli poljski posao. Tek pri koncu istog mjeseca učinilo je opet vrijeme, koje na žalost opet okreće na kišovito vrijeme.

Radi silnih palih kiša je još teško raditi oko raznih proljetnih usjeva, te se nije u tom pogledu do sada ništa učinilo, te ako ovako potraje vrijeme, to će se ove godine zakasniti za spomenutim usjevima, a to tim više, što se u velike opaža pomaukkanje radnih sila, te se radi toga vidi na sve strane upotrebljavanje mladića i djevojaka od 14 godina napred.

Poziv

na XII. glavnu redovitu skupštinu Malološinskog društva za štednju i zajmove, reg. zadr. na neogr. jamč., koja će se obdržavati dne 21. marča 1915. u 5 sati poslije podne u dvorani „Hrvatske Citanice“.

DNEVNI RED:

1. Čitanje i odobrenje zapisnika zadnje glavne skupštine;
 2. Izvješće predsjedništva i nadzorstva;
 3. Čitanje i odobrenje računskog zaključka za god. 1914;
 4. Izbor dvojice članova uprav. odbora;
 5. Slučajni predlozi.
- Računski zaključak stoji zadrugarima na uvid u pisarni društva.

Mali Lošinj, 27. veljače 1915.

ODBOR.

POZIV

na XXVII. glavnu skupštinu Kotarske gospodarske zadruge Volosko-Opatija

što će se držati dne 14. marča 1915. u 8 ura u jutro u prostorijama pučke škole u Mošćenicama uz sljedeći

DNEVNI RED:

1. Pročitanje zapisnika lanjske glavne skupštine;
2. Izvješće tajnikovo;
3. Izvješće blagajnikovo;
4. Izbor zadržnog odbora;
5. Eventualni predlozi;
6. Ždricbanje gospodarskoga orudja i razdioba povrtnog sjemjenja.

Kotarska gospodarska zadruga

Volosko, dne 28. februara 1915.

Predsjednik:

V. Tomičić.

•• JEFTINO I BRZO. ••
•• CEDULJICE ••
 sv. isповјed i pričest
 NARODNA TISKARA
LAGINJA i dr. — PULA
 VIA GIULIA 1.
 •• JEFTINO I BRZO. ••

Pozor! Pozor!

Veliko skladište i zalih

šivaćih strojeva

za krojače, postolare

Singer šivaći stroj

za obrt i domaću porabu

K 76.—

sa 5 godišnjim jamstvom!

Dvokolice

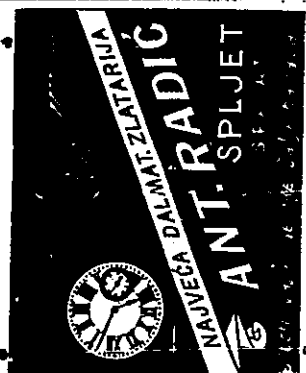
Premier Es-ka Helios, dvo-

kolice Courir stoje K 150.—. Cienikse pošilja franko.

Preporuča se: Svoji k svojim

Jos. Dekleva i sin

Gorice, via Manclplo 1.

PEKARNA

LJUDEVIT DEKLEVA

Via Campo Marzio br. 5 - Podružnica Via Sissano 14.

Prodaja svježeg kruha tri puta na dan.

Direktna poslužba u dom i u javne lokale.

Prodaja svakodnevno brašna iz

najboljeg mlina u svojoj cijeni.

Poslužba brzo i točno.

Ustanovljena 1891.

ISTARSKA POSUJILNICA I PULI

registrirana zadruga sa ograničenom jamčenom

Vlastita kuća (Narodni Dom)

Podružnica u Pazinu.

Daje hipotekarne i mjenbene zajmove i uz mjesečnu otplatu te prima uloške, koje ukamaćuje uz

4 1/2 %

čisto bez ikakvog odbitka.

Ustanovljena 1891.

Mobilizacija

Istarskog pučkog ustanka 1914. u stihovima.

Sastavio seljak samouk Mihovil Cukon, općinski delegat u Stinjanu kraj Pule, sada pučki ustaša 7./5. Lir. satnije.

Cijena 30 filira.

Naručbe prima Tiskara Luginja i drug u Puli (Istra) te ih razasila jedino uz naprijed uplaćeni iznos.

U toj pjesmi se vrlo ljepo pučkim stihovima opisuje rastanak od kuće, polazak u Pazin i život tamo te konačno polazak u Pulu.

Knjižica je oblasno cenzurirana.

Kupujte „JORGOVAN“ Koledar!

SLAVENIMA PULE I OKOLIJE
 preporuča
 svoje bogato i solidno
 SKLADIŠTE
 POKUĆIVA
 Filip Barbalčić - Pula
 Via Sissano Br. 12. i Via Diann Br. 2

Himna

Družbe sv. Cirila i Metoda prodaje se u korist Družbe tiskara Luginja i dr. u Puli.